

PRÆFATIO

tem, iis qui se duces & magistros sequi voluerint: eoque diuino iudicio, & damnationi oportuniore videntur, quod plures habeant dubitandi rationes; nec possit censerī ignorantia inuincibilis, cui curandæ & ar-
cendæ, cum illi parti fauet, vnde periculum peccati impender, dubitationes aliquæ sub-
ortæ, animum pulsan, & vellicant. Sanè mihi magis certa, quam dubia mens est, hu-
iusmodi defensiones apud Deum periculo-
sum exitum habituras. Vnde ita comparatus sum, vt huius diuini iudicij alea, & incerto euentu nolim, nedùm Dianæ, Caramuelis, aliorumque illius Ordinis scriptorum, par-
tam nominis celebritatem, & eruditionis fa-
mam, sed neque etiam totius orbis impe-
rium redimere vellem. *Quid enim prodesset
vniuersum mundum lucrari, si tuæ salutis de-
trimentum patiaris?*

Neque ad ista nobis reponas, hic de mo-
ralibus & de agendis disputari; à quibus cūm
longissime absit, neque comparari queat eui-
dencia & certitudo Metaphysica, importuni
sit hominis, & morosi, moralem reiicere, quæ
aliquid formidinis admittat. Nam quod
ad excusandum præceptum illud iudicium af-
fers, Moralis & Theoricæ disciplinæ disci-
men, id planè culpam grauat, & omnem
amouet apud Deum iustam defensionem.

